

PORTFOLIO

Damian Idzikowski | Irena Zieniewicz

Damian Idzikowski ur. 1991r. w Łodzi, absolwent Łódzkiej Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego. Od 2010 roku współpracuje ze Stowarzyszeniem na Co Dzień i Od Święta przy tworzeniu ścieżki Murali Pamięci – Dzieci Bałut.

W 2017 roku odbył rezydencję artystyczną w Guanlan Original Printmaking Base w Chinach oraz brał udział w projekcie artystycznym „Belt and Road”. W tym samym roku odbył rezydencję artystyczną w programie Proyecto Ace w Argentynie. W 2019 roku uzyskał stopień doktora sztuk pięknych. W latach 2015-2021 współpracował z Prof. Krzysztofem Wieczorkiem w Pracowni Podstaw Grafiki Warsztatowej w Łódzkiej ASP. Obecnie prowadzi wyżej wymienioną pracownię.

Tematyka, jaką porusza, zawsze powiązana jest z osobistymi przeżyciami, jego grafiki stanowią swoisty rodzaj pamiętnika. Wypowiada się za pomocą klasycznych technik graficznych oraz eksperymentalnego podejścia do medium. Pomyłka jest pretekstem do szukania innej drogi - osiągnięcia celu, nierzadko przy użyciu niebałnych środków. W ten sposób kształtuje własną indywidualność wypowiadając się w różnych technikach wizualnych.

E-mail: idzikidzikowski@gmail.com
Mobile: 533638225

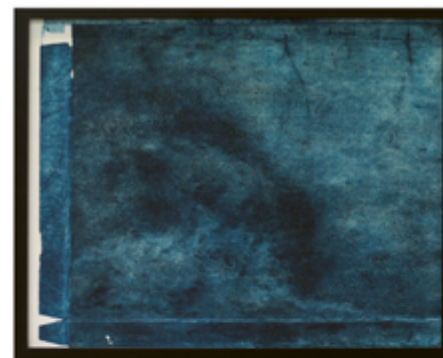
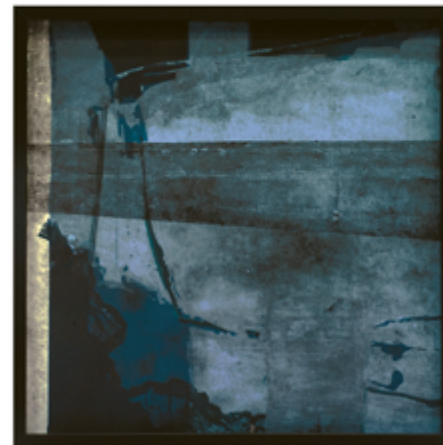
Ziemia Obiecana, Instalacja graficzna, 350x500cm, 2024r

Obiekt graficzny złożony z matryc graficznych 50x50x50cm, 2024r

Dzielnica 10, technika mieszana-sitodruk, waterless litography, 100x70cm, 2023r

Dzielnica, technika mieszana-sitodruk, intaglio, waterless litography, 106x137cm, 2018r

Dzielnica Bałuty, druk cyfrowy, 70x50cm, 2024r

Z rodzinnego archiwum, sitodruk, 70x50cm, 2024r

Irena Zieniewicz ur. 1993 roku w Lublinie. Absolwentka Wydziału Grafiki i Malarstwa(2017) oraz Wydziału Rzeźby (2020) Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi. W swojej twórczości porusza takie tematy jak: emigracja, dyskryminacja, tożsamość, prawa człowieka, ksenofobia i nietolerancja. Pracuje w takich dziedzinach jak: rzeźba, instalacja, prace site - specific, malarstwo grafika artystyczna i projektowa.

ir.n.zien@gmail.com

512467633

[instagram.com/irena_zieniewicz](https://www.instagram.com/irena_zieniewicz)

BORDERLINE

Bordeline – tytuł wystawy w Galerii Re:Medium może implikować różnorodne skojarzenia interpretacyjne, takie jak: połączenie dwóch słów „border” – granica, „line” – linia, sztuczny podział, dzielenie przestrzeni/dzielenie społeczeństw, granica jako próba ochrony przed napływem „złego”, budowanie granic – próba stabilizacji sytuacji politycznej. Mechaniczny zabieg – rysowanie granic, który powtarza się w pracach Ireny Zieniewicz, nawiązuje również do pojęcia znanego w psychiatrii. „Borderline” to także osobowość z pogranicza: Mimo że stan emocjonalny tych osób nieustannie się zmienia, to jednocześnie jest on stabilny; określa się to pojęciem: „stabilnej niestabilności”. Interesujące dla twórczyni są zależności między „osobowościami z pogranicza”, „sytuacją na granicy”, „osobami, które są na granicy” – zarówno dotyczy to faktycznej sytuacji geograficznej (osoby koczujące na granicy polsko-białoruskiej), ale także „osoby, które są na granicy wytrzymałości fizycznej i psychicznej”.

W obliczu rozgrywających się tuż za wschodnią granicą Polski wydarzeń „syndrom granicy” nabiera dodatkowego znaczenia, stwarzając szerokie pole interpretacyjne, co zostało zaakcentowane w twórczości Ireny Zieniewicz, która uważnie obserwuje wszystko to, co dzieje się na świecie. Sięga po różnorodne dziedziny, takie jak m.in. rzeźba, instalacja, prace site specific, malarstwo, grafika artystyczna i projektowa, by odnieść się do ważnych problemów współczesności. Wykorzystuje te media, mając świadomość, że materialność dzieła pozwala pełniej wybrzmieć ideom: równości wszystkich ludzi, szacunku dla ich godności, wolności.

| Adriana Usarek - fragm. tekstu kuratorskiego

HISTERIUM

Tytuł wystawy to połączenie dwóch dość odległych pojęć jakimi są misterium i histeria. Misteria zwłaszcza średniowieczne odnosiły się do tajemnicy w przedstawianiu scen kultu religijnego, miały charakter symboliczny i alegoryczny a poszczególne sceny nie miały powiązań przyczynowo skutkowych. Histeria ma historię o wiele dłuższą bo sięgającą starożytnego Egiptu odnoszącą się do zaburzeń na tle nerwicowym. Pojęcie to straciło na znaczeniu na rzecz terminów takich jak zaburzenia dysocjacyjne, których najłagodniejsze formy polegają na prostym oddzieleniu się od najbliższego otoczenia czy ucieczkę w narkolepsję.

Irena Zieniewicz próbuje zapoznać nas z tematem syndromu rezygnacji występującego u dzieci i młodzieży przebywających w obozach i centrach dla uchodźców. Stan ten jest wynikiem pozostawania w sytuacji ciągłego zawieszenia i nierozwiązywalnej sytuacji życiowej. Charakteryzuje się on zapadaniem w stan swoistej śpiączki. Osoby poddane doświadczeniu funkcjonowania w próżni rzeczywistości – pozbawionych możliwości planowania, nie znających bliższej i dalszej przyszłości, nie posiadających stałego miejsca zamieszkania – popadają w stan odrętwienia, wycofania się, zaniechania, letargu, charakteryzującą się permanentną narkolepsją. Dotyczy to zwłaszcza osób w wieku dziecięcym i nastoletnim.

Formalnie instalacja przestrzenna złożona z obiektów graficznych wykonanych w technice sitodruku (folia wodorozpuszczalna na lodzie), prac audio oraz video.

„Welcome” odwołuje się do humanizmu i humanitaryzmu oraz nawiązuje do powszechnej debaty dotyczącej udzielania pomocy uchodźcom z krajów ogarniętych konfliktami zbrojnymi. Obecnie dochodzi do licznych ataków agresji na przybyszy z innych krajów, jednak funkcjonując w kulturze opartej na chrześcijańskich wartościach takie zachowania można odczytać jako hipokryzję i obłudę. Nawiązuję do szlachetnej idei Ludwika Zamenhoffa, który stworzył język esperanto jako medium pomocne w komunikacji międzynarodowej (konceptcja miała pomagać i łączyć ludzi w codziennym życiu, szanując zarazem języki narodowe) oraz treści „Europejskiej Konwencji Praw Człowieka” jako podstawowego dokumentu, który powinien być prawnym wyznacznikiem zachowań w stosunku do przybyszów z innych krajów.

Projekt był prezentowany w ramach stałej wystawy „Atlas nowoczesności” w dziale Emancypacja w Muzeum Sztuki w Łodzi.

